

ข้อผิดพลาดในการละหมาด

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮ์ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : รีม่า เพชรทองคำ

ตรวจทานโดย : อัสรัน นียมเตชา

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿ أخطاء في الصلاة ﴾

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبد الله الشقاوي

ترجمة: ريما بيتونكام

مراجعة: عصران نيومديشا

2012 - 1433

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ปราณียิ่งเสมอ

เรื่องที่ 130

ข้อผิดพลาดในการละหมาด

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ขอความสุข ความจำเริญและความศานติจงประสบแต่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมตลอดจนวงศ์วานและมิตรสหายของท่านโดยทั่วกัน ฉันขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่า มุหัมมัดเป็นบ่าวของอัลลอฮ์และเป็นศาสนทูตของพระองค์

แท้จริงการละหมาदनั้นเป็นดั่งเสาหลักของศาสนา เป็นรูก่น(หลักการ)ที่สองของบรรดาหลักการอิสลาม เป็นสิ่งแรกที่มนุษย์จะถูกสอบสวนในวันกิยามะฮ์ ดังนั้น จำเป็นที่มุสลิมทุกคนจะต้องใส่ใจในวิธีการปฏิบัติละหมาด ให้เสมือนดังที่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ปฏิบัติและชี้แจงลักษณะการละหมาดแก่ประชาชาติของท่านไว้

จากรายงานที่บันทึกโดยอิมามอัล-บุคอรีห์ ในเศาะหีหฺ
ของท่าน ซึ่งหะดีษที่รายงานโดยมาลิก บิน อัลหุwayริษ ว่า ท่านน
บีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

((صَلَّى كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي))

ความว่า “พวกท่านจงละหมาดเสมือนดังที่พวกท่านเห็น
ฉันละหมาด” (หน้า ๑๓๗ / หะดีษเลขที่ ๖๓๑)

ในอัล-เอาส์ฎุ ซึ่งบันทึกโดยอ็ฏ-ฏะบะรอนีเย จากหะ
ดีษของอับดุลลอฮฺ บิน กุรฎุ เล่าว่า ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอ
ฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

((أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةُ ، فَإِنْ صَلَحَتْ
صَلَحَ لَهُ سَائِرُ عَمَلِهِ ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ))

ความว่า “สิ่งแรกที่บ่าวจะถูกสอบสวนในวันกิยามะฮฺ คือ
การละหมาด หากว่าการละหมาดนั้นถูกต้องสมบูรณ์ การ
งานอื่น ๆ ก็จะถูกต้องสมบูรณ์ด้วย แต่หากว่าการละหมาด
ขาดตกบกพร่อง การงานอื่น ๆ ก็จะไม่ขาดตกบกพร่องไป
ด้วย” (เล่ม ๒ หน้า ๒๔๐ / หะดีษเลขที่ ๑๘๕๙ และเชคอัล-อัล

บานีย์ วินิจฉัยในหนังสืออัศ-ลิลลิละฮฺ อัศ-เศาะหีหะฮฺ เลขที่ ๑๓๕๘ ว่าเป็นหะดีษเศาะหีห)

ข้อผิดพลาด ข้อบกพร่องบางประการที่พบบ่อยๆ ในการปฏิบัติละหมาด ซึ่งเมื่อเห็นข้อผิดพลาด ข้อบกพร่องใดก็เป็นหน้าที่ที่จะต้องตักเตือนกัน นั่นก็คือ

ประการแรก การที่กระดุกสันหลังไม่ยืดตรงในการรูกัวอูหรือสุญูด ซึ่งมีรายงานที่บันทึกโดยอิมามอะหมัด ในหนังสือมุสนัดของท่าน จากหะดีษที่รายงานโดยอบีมัศอูด ว่าท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

((لَا تَجْزِي صَلَاةَ لِأَحَدٍ لَا يُقِيمُ فِيهَا ظَهْرَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ))

ความว่า “การละหมาดของผู้หนึ่งผู้ใดที่หลังของเขาไม่ตรงในเวลารูกัวอูและสุญูด จะใช้ไม่ได้” (เล่ม ๔ / หน้า ๑๒๒)

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เปรียบเทียบการละหมาดของผู้ที่หลังของเขาไม่ตรงในเวลารูกัวอูและสุญูดว่าเป็นการขโมยละหมาด โดยถือว่าการขโมยละหมาดเป็นความชั่วช้ากว่าการขโมยทรัพย์สินเงินทองเสียอีก ดังหะดีษที่บันทึก

โดยอิมามอะหฺมัด ในหนังสือมุสนัดของท่าน ซึ่งรายงานจากออบี
เกาะตาอะหฺ เล่าว่า ท่านนบีมุหฺมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ
วะสัลลัม กล่าวว่า

((أَسْوَأُ النَّاسِ سَرِقَةً الَّذِي يَسْرِقُ مِنْ صَلَاتِهِ)) قَالَوَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَكَيْفَ
يَسْرِقُ مِنْ صَلَاتِهِ ؟ قَالَ: ((لَا يُتِمُّ رُكُوعَهَا وَلَا سُجُودَهَا)) أَوْ قَالَ: ((لَا يُقِيمُ
صَلْبَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ))

ความว่า “ผู้ขโมยที่ชั่วช้าที่สุด คือผู้ที่ขโมยละหมาดของเขา
เอง” บรรดาเศาะหาบะฮฺกล่าวว่า “โอ้เราะซูลของอัลลอฮ์
เขาจะขโมยละหมาดของเขาอย่างไรกันเล่า” ท่านเราะ
ซูลตอบว่า “เขาไม่ได้ทำการรูก์อูและสุญูดในละหมาด
อย่างสมบูรณ์” หรือได้กล่าวว่า “กระดูกสันหลังของเขาไม่
ยึดตรงขณะรูก์อูและสุญูด” (เล่ม ๕ / หน้า ๓๑๐)

ในแง่การรูก์อู บางคนนั้นได้โค้งอหลังของเขามาก
เกินไป หรือบางคนก็ยกหลังสูงเกินไป และนั่นก็เป็นสิ่งที่ไม่
ถูกต้อง เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น เมื่อ
ท่านรูก์อู ท่านจะทำหลังให้ตรงและเสมอกัน (เศาะหฺหฺ อัล-บุ
คอรียฺ หน้า ๑๖๙ / หะดีษหมายเลข ๘๒๘) จนกระทั่งถ้าหากเท

น้ำลงไป น้ำก็จะไม่ไหลลงพื้น (สุন্ন อิบนิมาญะห์ หน้า ๑๐๓ /
หะดีษหมายเลข ๘๗๒)

มีรายงานที่บันทึกโดยอัน-นะสาอียู จากหะดีษของอบีหุ
มัยดู เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เมื่อท่าน
รูกัวอู ท่านก็จะทำให้หลังเหยียดตรง ไม่จิ้มศีรษะของท่านลง
มากไป และไม่เงยศีรษะขึ้นมามากเกินไป (คือ ให้ศีรษะอยู่ใน
ระดับเดียวกับหลัง) และวางมือทั้งสองของท่านลงบนเข่าทั้ง
สอง” (หน้า ๑๒๗ / หะดีษหมายเลข ๑๐๓๙)

ในแง่ของการสุญูด ผู้ทำการละหมาดบางคนนั้น เมื่อ
เขาทำการสุญูด หน้าผากของเขาไม่แตะพื้น บางคนก็ยกเท้า
ขึ้นมาจากพื้น มีรายงานที่บันทึกโดยอิมามอัล-บุคอรีย์ และอิ
มามมุสลิม ในหนังสือเศาะหีหของท่านทั้งสอง ซึ่งหะดีษที่
รายงานมาจากอัล-อับบาส บิน อับดิลมุฏฏะาะลิบ ว่า ท่านนบี
มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

((أَمَرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظُمٍ : الْجَبْهَةِ ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى
أَنْفِهِ ، وَالْيَدَيْنِ ، وَالرُّكْبَتَيْنِ ، وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ))

ความว่า “ฉันถูกสั่งให้ให้สุญุดด้วย ๗ กระจก (อวัยวะ) อัน
ได้แก่ หน้าผาก และท่านก็ได้ชี้ไปที่จมูกของท่าน, มือทั้ง
สอง, เข้าทั้งสอง, และปลายเท้าทั้งสอง” (อัล-บุคอรีย์ หน้า
๑๖๗ / หะดีษหมายเลข ๘๑๒, มุสลิม หน้า ๒๐๒ / หะดีษ
หมายเลข ๔๙๐)

หะดีษข้างต้น บ่งชี้ถึงอวัยวะในการสุญุดทั้ง ๗ แห่ง
และจำเป็นที่ผู้ทำละหมาด จะต้องสุญุดด้วยอวัยวะทั้ง ๗ นี้
ทั้งหมด

อีกประการหนึ่งจากข้อผิดพลาด ข้อบกพร่องใน
การละหมาดคือ การไม่มีความสงบนิ่ง (ฎะมะอ์นีนะฮฺ) ใน
การละหมาด ทั้งที่สิ่งนี้เป็นหลักการของการละหมาด เพราะ
หากขาดสิ่งนี้ การละหมาดจะใช้ไม่ได้ มีรายงานซึ่งบันทึกโดยอิ
مامอัล-บุคอรีย์ในเศาะหีหฺของท่าน จากหะดีษที่รายงานโดย
ชัยคุ บิน วะฮับ เล่าว่า นุซัยฟะหฺได้เห็นชายผู้หนึ่งทำการรุกอู
และสุญุดอย่างไม่สมบูรณ์ (ทำแบบลวกๆ เร็วๆ) เขาจึงกล่าวกับ
ชายผู้นั้นว่า ท่านยังไม่ได้ละหมาด และถ้าหากว่าท่านเสียชีวิต
ลงไป ท่านก็เสียชีวิตโดยไม่อยู่บนศาสนาซึ่งอัลลอฮฺทรงให้ต่อ

มุหัมมัด (เสียชีวิตโดยไม่อยู่ในแนวทางของท่านนบี ไม่อยู่ในศาสนา) (หน้า ๑๖๒ / หะดีษหมายเลข ๗๙๑)

นี่ชี้ให้เห็นว่า การสงบนิ่ง (ภาวะมะอ์นีนะฮฺ) นั้นจำเป็นอย่างยิ่งในการรุกัวฮฺและสุญูด หากขาดไปก็จะทำให้การละหมาดเป็นโมฆะ เพราะท่านได้กล่าวแก่ชายผู้นั้นว่า “ท่านยังไม่ได้ละหมาด” รายงานนี้พ้องกับหะดีษของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม เกี่ยวกับชายผู้หนึ่งซึ่งทำการละหมาดอย่างบกพร่องไม่สมบูรณ์ โดยมีบันทึกจากอิมามอัล-บุคอรียฺ และอิมามมุสลิม จากหะดีษที่รายงานโดยอบีฮุร็อยเราะฮฺ ว่า

((أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَدَخَلَ رَجُلٌ ، فَصَلَّى ، فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَرَدَّ وَقَالَ " ارْجِعْ فَصَلِّ ، فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ " ، فَارْجَعَ يُصَلِّي كَمَا صَلَّى ، ثُمَّ جَاءَ ، فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَ " ارْجِعْ فَصَلِّ ، فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ " ثَلَاثًا ، فَقَالَ : وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَحْسِنُ غَيْرَهُ ، فَعَلَّمَنِي ، فَقَالَ " إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ ، ثُمَّ اقْرَأْ مَا تَيَسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ ، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَاكِعًا ، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْدِلَ قَائِمًا ،

ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا ، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا ،
وَافْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا))

ความว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เข้ามัสญิด ต่อมา มีชายผู้หนึ่งได้เข้ามัสญิดมาด้วย แล้วชายผู้นั้นก็ได้ทำ ละหมาด เมื่อเสร็จแล้ว เขาก็ให้สลามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ท่านนบีจึงตอบรับสลาม แล้วก็ได้กล่าวแก่เขาว่า “จงกลับไปทำละหมาด แท้จริงท่านยังไม่ได้ละหมาด” ชาย ผู้นั้นก็กลับไปละหมาดอีกครั้ง อย่างเช่นที่เขาละหมาดครั้งแรก หลังจากนั้นเขาก็มาหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ให้ สลามท่าน ท่านก็กล่าวอีกว่า “จงกลับไปละหมาด แท้จริง ท่านยังไม่ได้ละหมาด” เป็นเช่นนี้อยู่ ๓ ครั้ง ชายผู้นั้นจึงกล่าว ว่า “ขอสาบานด้วยผู้ที่ส่งท่านมาด้วยความจริง ฉันไม่ สามารถทำได้ดีกว่านี้อีกแล้ว ขอท่านจงสอนฉันเถิด” ท่านนบี กล่าวตอบว่า “เมื่อท่านยืนขึ้นเพื่อทำละหมาดแล้ว ก็จง กล่าวตักบิร (อัลลอฮุอักบัร) หลังจากนั้นก็จงอ่านสิ่งที่ท่าน สามารถอ่านได้จากอัลกุรอาน หลังจากนั้นก็รุกัวฮ จนกว่า จะสงบนิ่งในท่ารุกัวฮ และหลังจากนั้นก็จงยืนขึ้น จนกว่า จะยืนนิ่งตรง หลังจากนั้นก็สุญูด จนกว่าจะสงบนิ่งในท่า

สุญูด หลังจากนั้นก็ขึ้นมานั่ง จนกว่าจะสงบนิ่งในท่านั่ง และก็จะทำเช่นนี้ในละหมาดของท่านทุกอิริยาบถ” (อัล-บุคอรียฺ หน้า ๑๕๗ / หะดีษหมายเลข ๗๕๗ , มุสลิม หน้า ๑๗๐-๑๗๑ / หะดีษหมายเลข ๓๙๗)

อีกประการจากข้อผิดพลาด ข้อบกพร่องในการละหมาด ก็คือ การทำละหมาดนำอิมาม (ทำก่อนอิมามจะทำ) ซึ่งในเรื่องนี้ได้มีคำสั่งห้ามอย่างชัดเจนจากท่านนบี คือลดลุลลูฮฺ อะลยฮฺวะสลัลัม มีบันทึกโดยอิมามมุสลิม ในเศาะหีหฺของท่าน จากหะดีษที่รายงานโดยอะนัส บิน มาลิก ว่า

((صَلَّى بِنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ ، فَقَالَ "أَيُّهَا النَّاسُ ، إِنِّي إِمَامُكُمْ ، فَلَا تَسْبِقُونِي بِالرُّكُوعِ وَلَا بِالسُّجُودِ ، وَلَا بِالْقِيَامِ وَلَا بِالْإِنْصِرَافِ ، فَإِنِّي أَرَاكُمْ أَمَامِي وَمِنْ خَلْفِي " ثُمَّ قَالَ " وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ ، لَوْ رَأَيْتُمْ مَا رَأَيْتُمْ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا " قَالُوا : وَمَا رَأَيْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : رَأَيْتُ الْجَنَّةَ وَالتَّارَ))

ความว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นำละหมาดเราในวันหนึ่ง และเมื่อเสร็จสิ้นจากการละหมาด ท่านก็ผินหน้ามายังพวกเราและกล่าวว่า “โอ้ ประชาชนทั้งหลาย แท้จริงฉันนั้นเป็นอิมามของพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงอย่าได้ทำการรุกข์วอก่อนฉัน อย่าได้สุญุดก่อนฉัน อย่าได้ยืนขึ้นก่อนฉัน หรือกระทั่งให้สลามเสร็จจะหมาดก่อนฉัน” แท้จริงฉันเห็นพวกท่านข้างหน้าฉัน (นอกเวลาละหมาด) และข้างหลังฉัน (ในเวลาละหมาด ด้วยการเห็น โดยวิถีอันไม่ปกติ) (คือ ฉันเห็นพวกท่านในเวลาละหมาด ดังที่เห็นพวกท่านนอกเวลาละหมาด) และท่านก็ได้กล่าวว่า “ขอสาบานด้วยผู้ที่ชีวิตของมุหัมมัดอยู่ในอุ้งหัตถ์ของพระองค์ ถ้าหากว่าพวกท่านได้เห็นสิ่งที่ฉันได้เห็น พวกท่านจะหัวเราะน้อย และจะร้องไห้มากอย่างแน่นอน” บรรดาเศาะหาบะฮ์กล่าววว่า “ท่านได้เห็นอะไรหรือ” ท่านนบีตอบว่า “ฉันได้เห็นสวรรค์และนรก” (หน้า ๑๘๓ / หะดีษหมายเลข ๔๒๖)

มีรายงานซึ่งบันทึกโดยอิมามอัล-บุคอรี และอิมามมุสลิม ในเศาะหีหฺของทั้งสอง จากหะดีษที่รายงานโดยอบีสุร็อยเราะฮ์ว่า

((أَمَّا يَخْشَى الَّذِي يَرْفَعُ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ ، أَنْ يُحَوَّلَ اللَّهُ رَأْسَهُ
رَأْسَ حِمَارٍ))

ความว่า “ผู้ที่ยกศีรษะของเขาขึ้นก่อนอิมามนั้น เขาไม่เกรงกลัวหรือที่อัลลอฮ์จะทรงเปลี่ยนศีรษะของเขาให้กลายเป็นหัวของลา” (มุสลิม หน้า ๑๘๓ / หะดีษหมายเลข ๔๒๗, อัล-บุคอรี หน้า ๑๔๗ / หะดีษหมายเลข ๖๙๑)

มีรายงานซึ่งบันทึกโดยท่านอิมามอัล-บุคอรี ในเศาะหีหของท่าน จากหะดีษที่รายงานโดยอัลบะรอธ บิน อาซิบ เล่าว่า เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า สะมิอัลลอฮฺลิลมันหะมิตะฮฺ ไม่มีคนใดในพวกเราที่โค้งเอียงหลังของเขา จนกว่าท่านนบีจะลงไปอยู่ในท่าสุญูด หลังจากนั้นเราจึงลงสุญูดตามไป” (หน้า ๑๔๗ / หะดีษหมายเลข ๖๙๐)

อีกประการหนึ่งจากข้อผิดพลาด ข้อบกพร่องในการละหมาด คือ ในกรณีที่บางคนมาละหมาดไม่ทัน และเขาต้องละหมาดชดใช้ตามจำนวนร็อกอะฮ์ที่ขาดไป หลังจากที่อิมามได้ทำการให้สลามครั้งแรกแล้ว เขาก็ยืนขึ้นเพื่อทำละหมาดในร็อกอะฮ์ที่ขาดไปในทันที โดยไม่รอให้อิมามสลามครั้งที่ ๒ ให้

เรียบริ่อยเสียก่อน ดังกล่าวนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง แต่เป็นการสมควรยิ่งว่าเขาจะต้องรอให้อิมามสลามครั้งที่ ๒ ให้เสร็จสิ้นเสียก่อน จึงจะลุกขึ้นทำการละหมาดชดใช้หรือกะฮุที่ขาดไปของเขา

ข้อผิดพลาด ข้อบกพร่องประการสุดท้ายที่จะกล่าวถึง คือ การละหมาดโดยสวมเสื้อผ้ายาวระพื้น โดยเสื้อผ้ายาวระพื้นนั้นได้ถูกห้ามในภาพรวมอยู่แล้ว (การใส่เสื้อผ้ายาวเกินตามุ้มเป็นที่ต้องห้ามสำหรับผู้ชาย) ดังคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ถูกบันทึกโดยอิมามมุสลิม ในเศาะหีหของท่าน จากรายงานของอบิซุรฺ ว่า ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

((ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ)) قَالَ: فَقَرَأَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، قَالَ أَبُو ذَرٍّ : خَابُوا وَخَسِرُوا ، مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْمُسْبِلُ ، وَالْمَنَّانُ ، وَالْمَنْفِقُ سَلَعْتَهُ بِالْحَلِيفِ الْكَاذِبِ))

ความว่า "ในวันกียามะฮฺ มีบุคคล ๓ จำพวก ที่อัลลอฮฺจะไม่ทรงสนทนากับพวกเขา ไม่ทรงมองไปยังพวกเขา ไม่ทรงทำให้พวกเขาสะอาดบริสุทธิ์ (จากความชั่ว) และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ" ท่านเราะสูลคือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าว ๓ ครั้ง แล้วอบูซุรจึงกล่าวว่า "พวกเขาพ่ายแพ้และขาดทุนอย่างย่อยยับ พวกเขาคือใครกันหรือ เราะสูลของอัลลอฮฺ" ท่านเราะสูลกล่าวตอบว่า "ผู้ที่ใส่เสื้อผ้ายาวระพิน ผู้ที่บริจาครทรัพย์หรือทำความดีเพื่อหวังคำชมเชย (อีกนัยหนึ่ง คือ ผู้ที่โกงตราซังในการซื้อขาย: อัลค็อฎฏอบียฺ) และผู้ที่นำเสนอสินค้าของเขาด้วยคำพูดชวนเชื่อที่ไม่เป็นความจริง" (หน้า ๖๘ / ทัศนะหมายเลข ๑๐๖)

มีรายงานบันทึกโดยอิมามอัล-บุคอรีฯ ในเศาะหีหฺของท่าน ซึ่งทัศนะที่รายงานโดยท่านอบูซุรียเราะฮฺ ว่า

((مَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فِي النَّارِ))

ความว่า "สิ่งที่อยู่ใต้ต่าตุ่มจากเสื้อผ้านั้นอยู่ในนรก" (หน้า ๑๑๓๒ / ทัศนะหมายเลข ๕๗๘๗)

นักวิชาการบางท่าน จะเข้มนวดเคร่งครัดในเรื่องนี้เป็น
อย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นในการละหมาด เพราะ
เงื่อนไขหนึ่งของการละหมาด คือ การปกปิดเอาเราะฮฺ ดังนั้น ผู้
ที่ละหมาดโดยใส่เสื้อฝ้ายาวระพื่นเลยตาตุ่ม ก็เท่ากับว่าเขา
ปกปิดร่างกายด้วยสิ่งหะรอม ด้วยเหตุนี้ การละหมาดของเขาจึง
อยู่ในภาวะอันตราย

มวลดการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งสากล
จักรวาล ขอความสุข ความจำเริญและความศานติจงประสบแด่
ท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม ตลอดจนวงศ์วาน
และมิตรสหายของท่านโดยทั่วกัน

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله
وصحبه أجمعين